

Київський національний університет культури і мистецтв

КАФЕДРА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Силабус освітньої компоненти

Назва компоненти: **Країнознавство**

Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський) рівень

Сторінка курсу в Moodle: <https://elearn.knukim.edu.ua/course/view.php?id=2045>

Сторінка компоненти в електронній бібліотеці:

<http://91.217.179.134:9100/libr/DocSearchForm>

Викладач: **Дікарєв Олександр Іванович**, кандидат політичних наук, доцент (лекції, підсумковий контроль)

Опис освітньої компоненти

Предмет, зміст та завдання базової освітньої компоненти «Країнознавство» відображає методологічні підходи до компетенції по орієнтації та практичній актуалізації в дипломатичній діяльності теоретичного дискурсу щодо: (1) закономірностей формування сучасної політичної карти світу; (2) цивілізаційного підходу до характеристики регіонів і окремих держав (в політичному, економічному, культурному, етноісторичному, духовному вимірі життєдіяльності населення на певній території); (3) геополітичних, геоекономічних, геокультурних стратегій держав на глобальному, регіональному, локальному просторі політичної карти світу; (4) формування вміння актуалізувати типові схеми країнознавчих досліджень для характеристики конкретних країн.

Вивчення нормативної освітньої компоненти «Країнознавство» побудовано у відповідності із стандартами першого рівня вищої освіти «бакалавр» по спеціальності «291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії» з метою: 1) вивчення історичних, культурно-цивілізаційних, геополітичних, суспільно-економічних, політико-правових, етнодемографічних і природнокліматичних особливостей розвитку країн і регіонів світу; 2) вміння виокремлювати ознаки: (1) регіонального та типологічного підходу до класифікації країн світу; (2) основних фізико-географічних регіонів (континенти, історико-географічний регіон); 3) знати характеристику: (1) сучасної карти розміщення населення світу та нерівномірності у заселеності території Землі; (2) взаємодій населення окремих

країн та регіонів на глобальному, регіональному та локальному рівнях; (3) демографічної політика як системи заходів, що здійснюється державою з метою регулювання демографічних процесів, розв'язання специфічних для цієї країни проблем народонаселення; (4) найчисленніші народи і мовні сім'ї.

У результаті вивчення освітньої компоненти здобувачі вищої освіти повинні набути такі програмні компетентності

Загальні:

- ЗК4. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- ЗК7. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

Спеціальні:

- СК1. Здатність виокремлювати ознаки та тенденції розвитку, розуміти природу, динаміку, принципи організації міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій.
- СК3. Здатність оцінювати стан та напрями досліджень міжнародних відносин та світової політики у політичній, економічній, юридичній науках, у міжкомпонентарних дослідженнях.
- СК7. Здатність аналізувати міжнародні інтеграційні процеси у світі та на Європейському континенті, та місце в них України.
- СК8. Усвідомлення національних інтересів України на міжнародній арені.
- СК11. Здатність аналізувати природу та еволюцію міжнародних організацій, їх місця у системі міжнародних відносин, основних форм та перспектив співпраці України з ними.

Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання (програмні результати навчання):

- РН01. Знати та розуміти природу міжнародних відносин та регіонального розвитку, еволюцію, стан теоретичних досліджень міжнародних відносин та світової політики, а також природу та джерела політики держав на міжнародній арені і діяльності інших учасників міжнародних відносин.
- РН06. Знати природу та характер взаємодій окремих країн та регіонів на глобальному, регіональному та локальному рівнях.
- РН17. Мати навички самостійного визначення освітніх цілей та навчання, пошуку необхідних для їх досягнення освітніх ресурсів.

Передумови вивчення освітньої компоненти

Передумови вивчення освітньої компоненти: «Вступ до фаху», «Дипломатичний протокол та етикет», «Теорія держави і права».

Тематичний план освітньої компоненти

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ КРАЇНОЗНАВСТВА

Тема 1.1. Закономірності й принципи країнознавства

Тема 1.2. Типологія і класифікація країн світу. Населення світу

РОЗДІЛ 2. ХАРАКТЕРИСТИКА КЛЮЧОВИХ КРАЇ ЄВРАЗІЇ

Тема 2.1. Великобританія, Італія

Тема 2.2. Німеччина, Франція

Тема 2.3. Індія Китай

Тема 2.4. Японія, Південна Корея

РОЗДІЛ 3. ХАРАКТЕРИСТИКА КЛЮЧОВИХ КРАЇН АФРИКИ

Тема 3.1. Алжир, Єгипет

Тема 3.2. Конго, Нігерія

РОЗДІЛ 4. ХАРАКТЕРИСТИКА КЛЮЧОВИХ КРАЇН ПІВДЕННОЇ АМЕРИКИ

Тема 4.1. Аргентина, Бразилія, Венесуела

РОЗДІЛ 5. ХАРАКТЕРИСТИКА КЛЮЧОВИХ КРАЇН ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

Тема 5.1. Мексика, США, Канада

РОЗДІЛ 6. ХАРАКТЕРИСТИКА АВСТРАЛІЇ

Тема 6.1. Австралія

Технічне і програмне забезпечення

Персональний комп'ютер, з підключенням до Інтернет для: комунікації та опитувань. Використання електронної пошти для контролю отриманих завдань, виконаних здобувачами в ході самостійної роботи та проходження поточного контролю. Використання веб-ресурсів освітніх компонент КНУКІМ (<https://elearn.knukim.edu.ua/login/index.php>), веб-середовища дистанційного навчання КНУКІМ як системно організованої сукупності веб-ресурсів освітніх компонент, програмного забезпечення управління веб-ресурсами, засобів взаємодії суб'єктів дистанційного навчання та управління дистанційним навчанням; інформаційно-комунікаційних технологій дистанційного навчання як технологій створення, накопичення, зберігання та доступу до веб-ресурсів (електронних ресурсів) освітніх компонент (програм), а також забезпечення організації і супроводу навчального процесу за допомогою спеціалізованого програмного забезпечення та засобів інформаційно-комунікаційного зв'язку, у тому числі Інтернету та ЗУМ.

Рекомендовані джерела інформації

Публікації науково-педагогічного працівника за темою освітньої компоненти

1. Барановська В.М., Дікарев О.І. Витоки міжнародно-правового регулювання та управління водневою економікою країн світу : монографія. Київ: Ліра-К, 2021 424 с.
2. Белінська Я.В., Дікарев О.І. 3.Дипломатія в контексті розвитку міжнародних відносин. У 2-х томах. Ірпінь: Університет УФС, 2019. 924 с.
3. Дікарев О.І., Степанов О.П. Країнознавство: геостратегічний вимір відносин держав. Київ: Юристконсульт, 2014. 435 с.

Основна література

1. Барановська В. М., Дікарев О. І. Витоки міжнародно-правового регулювання та управління водневою економікою країн світу. Київ : Ліра-К, 2021. 424 с.
2. Белінська Я. В., Дікарев О. І. Дипломатія в контексті розвитку міжнародних відносин. У 2-х томах. Ірпінь : Університет УФС, 2019. 924 с.
3. Бесчастній В. М., Філонов О. В., Субботін С. М. Конституційне (державне) право зарубіжних країн. 2-ге видання. Київ : Знання, 2008. 467 с.
4. Гелей С. Д., Рутар С. М. Політико-правові системи світу. Київ : Знання, 2008. 668 с.
5. Дахно І. І. Право ЄС: англо-українсько-російський глосарій. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 234 с.
6. Дахно І. І. Історія країн світу. Довідник. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 816 с.
7. Дахно І.І. Економічна географія зарубіжних країн. Київ: Центр учбової літератури. Київ, 2017. 320 с.
8. Дікарев О. І., Степанов О. П. Країнознавство: геостратегічний вимір відносин держав : навч. посіб. Київ : Юристконсульт, 2014. 436 с.
9. Шаповал В. Н. Зарубіжний парламентаризм. Київ, 1993.

Допоміжна література

10. Арон Реймон. Мир і війна між націями. Київ : МП «Юніверс», 2000. 686 с.
11. Бжезінський З. Вибір: світове панування чи світове лідерство. Київ : Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 203 с.
12. Бірдсалл С., Флорін Д. Географія США. Київ, 2000. 208 с.
13. Гелд Д., Мак-Грю Е. Глобалізація / антиглобалізація. Київ : К.І.С., 2004. 180 с.
14. Дікарев О. І. Антикризисні стратегії китайської дипломатії. Київ : Кафедра, 2012. 376 с.

15. Камінський Є. Є. Світ переможців і переможених. Міжнародні відносини і українська перспектива на початку XXI століття. Київ : Центр вільної преси, 2008. 336 с.
16. Камінський Є. Політика США щодо України. Витоки. Концептуальні основи. Практична еволюція. 1998. 547 с.
17. Лотоцький С., Трохимчук С. Україна в світовому геополітичному просторі. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2002. 192 с.
18. Лубський В. І., Мельник П. В., Горбаченко Т. Г., Гурська Л. І. Релігієзнавство. Київ : КАВ, УФЕї, 1999. 482 с.

Політика вивчення освітньої компоненти

Освітня компонента передбачає роботу в колективі.

Середовище в аудиторії є дружнім, творчим, відкритим до конструктивної критики.

Відвідування занять є обов'язковою частиною оцінювання, за яке нараховуються бали. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, міжнародне стажування) навчання може відбуватись в дистанційному (он-лайн) режимі за погодженням із керівником курсу, з презентуванням виконаних завдань під час консультації викладача.

Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін.

Ліквідація заборгованості відбувається протягом 1 тижня після встановленого терміну. Завдання, які не виконані у встановлений термін, оцінюються викладачем в межах 50% звичайної оцінки.

Під час роботи над завданнями не допустимо порушення академічної доброчесності: при використанні Інтернет ресурсів та інших джерел інформації здобувач повинен вказати джерело, використане під час виконання завдання.

Усі письмові роботи перевіряються на наявність плагіату і допускаються до захисту із коректними текстовими запозиченнями не більше 30%.

У разі виявлення факту плагіату здобувач отримує за завдання 0 балів і повинен повторно виконати завдання.

Списування під час контрольних робіт та екзаменів заборонені (в т.ч. із використанням мобільних пристроїв). Мобільні пристрої дозволяється використовувати лише під час он-лайн тестування.

Силабус затверджено
на засіданні кафедри міжнародних відносин
від 30 червня 2022 р., протокол № 12.